

عنوان مقاله:

بررسی اقلیم و تداوم مسکن روستایی با انگیزه توسعه پایداری در روستای پایین ده (بخش مرکزی مشهد از توابع دهستان میان ولایت)

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی منظم اسماعیل پور - استادیار گروه جغرافیا دانشگاه پیام نور واحد کاشمر

عقیل بیات - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی کاشمر،

خلاصه مقاله:

در معماری و شهرسازی پایدار یکی از راهبردهای مهم توجه به اقلیم منطقه و راهکارهای مطابق با شرایط اقلیمی است. این نوشتار بیان می دارد که بین راهکارهای معماری در طراحی اقلیمی بافت مسکونی کم ارتفاع مناسبی وجود دارد و رعایت آن ها دستیابی به الگوهای مناسب اقلیمی را میسر می سازد. اقلیم مورد نظر مطالعه معتدل است که مهم ترین عوامل تأثیر گذار آن بر معماری، رطوبت بالای هوا و خاک و همچنین میزان زیاد بارندگی است. روستای پایین ده (بخش مرکزی مشهد از توابع دهستان میان ولایت) در مهم ترین معیارهای اقلیمی همچون زاویه تابش آفتاب، دما، رطوبت هوا، وزش باد و میزان بارندگی انتخاب شدند. از طریق تجزیه و تحلیل اقلیمی و بررسی تطبیقی و قیاسی نمونه ها، اصول حاکم بر الگوهای بهینه اقلیمی برای بافت مسکونی کم ارتفاع استنباط می شود که در بخش نتایج مقاله آورده شده است. براساس نتایج، سامان یابی غیر متمرکز و پراکنده ابنیه در بافت را می توان شرط لازم در دستیابی به الگوی مناسب اقلیمی برشمرد و سایر راهکارها تا حد زیادی تابع این امر هستند. در بافت های با تراکم کم، بهره گیری از نور جنوب خورشید و نسیم مطلوب ساده تر است. همچنین فضای سبز می تواند برخی راهکارهای اقلیمی را تسهیل کرده و در راستای شرایط بهینه اقلیمی مؤثر باشد.

کلمات کلیدی:

اقلیم، الگوهای مناسب اقلیمی، روستای پایین ده، توسعه روستایی، توسعه کالبدی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560755>

